

Sygn. akt Gz 206/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2013r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2013r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: **Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego w R.**

przy udziale: **(...) Spółki z o.o. w J.**

o **zmianę**

w przedmiocie wniosku uczestnika o zwolnienie od kosztów sądowych

na skutek zażalenia uczestnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie XII Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 24 czerwca 2013r. sygn. akt RZ XII Ns Rej.KRS (...)

postanawia:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie oddalił wniosek uczestnika o zwolnienie od kosztów sądowych powołując się treść art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przyjmując w pierwszej kolejności, że uczestnik nie wykazał braku środków na pokrycie opłaty sądowej wynoszącej 100 zł. Ponadto Sąd Rejonowy przyjął, że twierdzenia uczestnika o braku środków pozostają w sprzeczności z dokumentami przedłożonymi przez spółkę w sprawie, tj. z bilansem na koniec 2012r. wg którego Spółka posiadała środki pieniężne w wysokości 5.000 zł (jest to kwota prawidłowa k. 128, a nie ja oczywiście omyłkowo podano 50.000zł) i skoro nie prowadziła żadnej działalności to powinny być one w dalszym ciągu w dyspozycji Spółki skoro nie zostały zajęte w postępowaniu administracyjnym, sądowym lub przygotowawczym.

Uczestnik w zażaleniu na powyższe postanowienie zaskarżył je w całości i wniósł o jego uchylenie oraz zwolnienie Spółki od kosztów sądowych od skargi na postanowienie referendarza sądowego. Zdaniem skarżącego wykazał on, że nie ma z czego opłacić skargi. Sąd Rejonowy nie odniósł się do tego, że skarżący w grudniu 2012r. zawiesił działalność gospodarczą i nie prowadzi jej od dłuższego czasu. Nie ma też żadnego majątku, który mógłby sponieważać na pokrycie kosztów.

Zażalenie nie jest uzasadnione.

W przedmiocie wniosku uczestnika, będącego osobą prawną, wnoszącego o zwolnienie od kosztów sądowych - opłaty od skargi na postanowienie referendarza sądowego, istotnie zastosowanie znajdzie przepis art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zgodnie z którym sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nie będącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

W świetle powyższego przepisu wnioskodawca ma obowiązek wykazania, iż jego sytuacja majątkowa nie pozwala mu na poniesie kosztów sądowych. Można przy tym wykazać sytuację majątkową za pomocą wszelkich dowodów: wyciągów z ksiąg, bilansów, sprawozdań rachunkowych, kont bankowych. Wystarczające (niewystarczające) udokumentowanie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych przez osobę prawną odnosi się do sfery dowodowej regulowanej przepisami o postępowaniu dowodowym (art. 227-234 kpc), dlatego skutkiem zaniechania wnioskodawcy w tym zakresie jest oddalenie wniosku.

W tej sprawie skarżący w żaden sposób nie wykazał zasadności wniosku. Sąd Rejonowy natomiast oparł się na bilansie Spółki na koniec 2012r., zlegającym na k. 128 akt rejestrowych i prawidłowo ocenił w kontekście twierdzeń wniosku faktyczny brak realnych środków na pokrycie opłaty sądowej wynoszącej 100 zł. Nie prowadzenie działalności gospodarczej uzasadnia brak wydatkowania posiadanych środków z tego tytułu.

Opłaty sądowe stanowią rodzaj danin publicznych. Zwolnienia od ponoszenia tego rodzaju danin stanowi odstępstwo od konstytucyjnego obowiązku ich powszechnego i równego ponoszenia, wynikającego z art. 84 Konstytucji RP. Dlatego też zwolnienia mogą być stosowane w sytuacjach wyjątkowych, gdy istnieją uzasadnione powody do przerzucenia ciężaru dotyczącego danej osoby na współobywateli. Z ich bowiem środków pochodzą dochody budżetu państwa, z których pokrywa się koszty postępowania sądowego w razie zwolnienia skarżącego z obowiązku ich ponoszenia, (II PZ 34/09 postanow. SN 2010-03-19 LEX nr 603836).

Reasumując Sąd Okręgowy podzielił rozstrzygnięcie Sądu I instancji, które jest prawidłowe i zgodne z obowiązującym porządkiem prawnym. Dlatego też na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc należało zażalenie oddalono jako bezzasadne.

Zarządzenie:

1. odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć uczestnikowi;
2. po wykonaniu pkt. 1 akta sprawy zwrócić SR w Rzeszowie.